Μεγάλως θὰ ὠφεληθῆ καὶ ἡ ὑγεία τῆς πόλεως καὶ ὁ Δῆμος οἰκονομικῶς μὲ τὴν μελετωμένην κατασκευὴν τοῦ ἐργοστασίου ἐκβιομηχανοποιήσεως τῶν ἀπορριμμάτων. Ὁ κ. Δήμαρχος ἂς μὴ ὀρρωδ ήση πρὸ οἱωνδήποτε ἐμποδίων.

ΠΕΛΟΠΟΝΝΗΣΟΣ

Ἡ προνοητικότης τοῦ κ. Δημάρχου ὅπως δώση ὁδηγίας διὰ τὴν δυνατὴν πρόληψιν τῶν πλημμυρῶν κατὰ τὴν ἐπερχομένην χειμερινὴν περίοδον εἶναι ἀξία ἰδιαιτέρας προσοχῆς. Καὶ αἱ ἁρμόδιαι ὑπηρεσίαι πρέπει νὰ συμμορφωθοῦν πιστῶς.

ΤΗΣ ΗΜΕΡΑΣ

Η ΑΓΡΟΤΙΚΗ ΠΟΛΙΤΙΚΗ

Εἰς τὴν ἀνακοίνωσίν της περὶ τῆς ὑπογραφῆς τῆς συμβάσεως διὰ τὴν ἵδρυσιν βιομηχανίας ἀλουμινίου, ἡ Κυβέρνησις δὲν παρέλειπε ν' ἀναφέρῃ καὶ ὅσα ἄλλα ἔργα ἐκτελοῦνται ἢ πρόκειται νὰ ἐκτελεσθοῦν ἢ καὶ συνεπληρώθησαν ἤδη, ὅπως τὸ διϋλιστήριον, τὰ ναυπηγεῖα καὶ τὸ θερμοηλεκτρικὸν ἐργοστάσιον εἰς Πτολεμαΐδα. «Σήμερον—τονίζεται—συντελεῖται μέγα ἔργον οἰκονομικῆς ἀναδημιουργίας, πρωτοφανὲς εἰς τὴν ἱστορίαν τῆς χώρας, τὸ ὁποῖον θὰ ὁδήγήσῃ εἰς ταχεῖαν ἄνοδον τοῦ βιοτικοῦ ἐπιπέδου τοῦ λαοῦ, κατὰ τὰς προβλέψεις τοῦ 5ετοῦς προγράμματος». Πέραν τούτων, ἡ ἀνακοίνωσις ἀνεφέρθη εἰς τὸν τομέα τῆς γεωργίας. Δι' ἄλλην μίαν φορὰν ἐτονίσθη ἡ καταβαλλομένη προσπάθεια διὰ τῆς ἐκτελέσεως προγράμματος ἔργων ἐγγειοβελτιώσεων «ἐν συνδυασμῷ πρὸς τὴν ἀσκουμένην ἐν γένει γεωργικὴν πολιτικὴν καὶ εἰδικώτερον τὴν πολιτικὴν ἀναδιορθώσεως τῶν καλλιεργειῶν κλπ.». Πράγματι, διὰ τῆς ὅλης αὐτῆς πολιτικῆς ἐπιζητεῖται ἡ αὔξησις τῆς παραγωγῆς, ἀλλὰ κυρίως ἡ ἐξασφάλισις τῆς ἀνόδου τοῦ γεωργικοῦ εἰσοδήματος. Καὶ αὐτὸς εἶναι ὁ κυριώτερος ὁ πρώτιστος σκοπὸς τῆς ἀγροτικῆς πολιτικῆς.

Η ΕΨΗΣΙΣ ΤΟΥ ΑΡΤΟΥ

Πολλοὶ ἀναγνῶσται μας διατυπώνουν παράπονα ὅτι ὁρισμένα ἀρτοποιεῖα παρασκευάζουν τὸν ἄρτον μὲ ἐλλιπῆ ἕψησιν. Ὁ ἄρτος, οὕτω πως ἑψημένος, εἶναι φυσικά, ἐπιβλαβὴς διὰ τὸν στόμαχον ἀνεξαρτήτως τοῦ ὅτι δὲν τρώγεται μὲ εὐχαρίστησιν καὶ τοῦ ἀθεμίτου ἐν προκειμένῳ κέρδους τῶν ἀρτοποιῶν. Ἡ Ἀγορανομικὴ ὑπηρεσία ὀφείλει, νομίζομεν, νὰ παρακολουθῆ ἀγρύπνως διὰ τῶν ὀργάνων της τὴν κανονικὴν ἕψησιν τοῦ ἄρτου, διότι δὲν εἶναι ἐπιτρεπτὸν νὰ διατυποῦνται τοιαῦτα παράπονα τοῦ καταναλωτικοῦ κοινοῦ.

ΑΠΑΛΛΑΓΗ ΑΣΤΥΝΟΜΙΚΩΝ

Ἡ ἀπαλλαγὴ ὑπὸ τοῦ Ἐφετείου τῶν δύο ἀξιωματικῶν τῆς Γεν. Ἀσφαλείας κ.κ. Γ. Φασούλλα καὶ Γ. Κωνσταντακοπούλου δὲν ἀπετέλεσεν ἁπλῶς ἀπονομὴν δικαιοσύνης, ἀλλὰ ἱκανοποίησε παραλλήλως τὴν κοινὴν γνώμην τῆς πόλεώς μας. Διότι ἀντίθετος ἀπὸ τὴν τοῦ τριμελοῦς Ἐφετείου ἀπόφασις θὰ εἶχε τὴν ἔννοιαν φραγμοῦ εἰς τὸ ἔργον τῶν ἀστυνομικῶν ὀργάνων, τὰ ὁποῖα ἔχουν νὰ ἀντιπαλαίσουν καὶ νὰ ἀντιμετωπίσουν ποικίλων «εἰδικοτήτων» κακοποιούς. Πολλῷ δὲ μᾶλλον ἐν προκειμένῳ, ὅπου ἡ κατηγορία ὄχι μόνον ἐστηρίζετο εἰς δεκανίκια, ἀλλά, ὡς κατὰ τὴν ἀκροαματικὴν διαδικασίαν ἀπεδείχθη, ἦτο ἐπινόησις τοῦ μηνυτοῦ.

ΕΠΑΝΕΡΧΟΜΕΘΑ

Ἀναγκαζόμεθα νὰ ἐπανέλθωμεν ἐπὶ αἰτήματος ἀναγνωστῶν μας, ἐφ' ὅσον οἱ ἁρμόδιοι κωφεύουν καὶ δι' ἀπάντησιν καὶ διὰ τὴν ἐνδεδειγμένην ἐνέργειαν: Μετὰ τὸ «Τζάκι» καὶ πρὸς τὸ κέντρον Κατραβᾶ τῆς παραλίας Προαστείου, ὑπάρχει φράκτης μὲ πασσάλους καὶ μὲ σύρμα ἀγκαθωτόν, ὡς καὶ ἄλλα ἐμπόδια, τὰ ὁποῖα παρεμποδίζουν τοὺς διερχομένους ἐκεῖθεν λουομένους καὶ τοὺς παραθεριστάς. Εἶναι τόσον δύσκολον νὰ μετατοπισθῆ ὁ φράκτης—ὁ κάτοχός του δικαιωματικῶς τὸν ἔχει εἰς τὸ σημερινὸν σημεῖον; —καὶ τὰ ἄλλα ἐμπόδια, ὥστε ἀπροσκόπτως νὰ διέρχεται τὸ κοινόν;

ΛΟΓΟΣ ΚΑΙ ΑΝΤΙΛΟΓΟΣ

"ΟΥΤΕ ΑΓΙΟΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΩΝ, ΟΥΤΕ ΚΑΛΛΙΤΕΧΝΑΙ ΜΕΤΑΞΥ ΤΩΝ ΑΓΙΩΝ,,

Τοῦ κ. ΓΙΑΝΝΗ ΚΑΡΑΛΗ

Τὰ λογοτεχνικὰ ἔργα, ἀσφαλῶς ὅπως καὶ ὅλα τὰ ἔργα τῆς Τέχνης, κατὰ κάποιο μέγιστον ποσοστὸν χαρακτηρίζουν τὴν ἐποχή τους, ἀξιολογοῦν τὰ φαινόμενα καὶ τοποθετοῦν τοὺς ἀνθρώπους μέσα σέ πλαίσια πού ἀργότερα ἀποτελοῦν τὴν ἀτμοσφαῖρα καὶ τὸ βίωμα τῆς κοινωνίας τους.

Πάνω σ' αὐτὸν τὸν μεγάλο κανόνα, μπορεῖ κανεὶς νὰ βάλη ἕνα οὐσιαστικὸ ἐρώτημα:

—Τὰ λογοτεχνικὰ ἔργα ἀποκαλύπτουν τὴ ζωὴ τοῦ δημιουργοῦ τους, καὶ μπορεῖ κανεὶς ἀπ' αὐτὰ νὰ σχηματοποιήση ἀκριβῶς γνώμη γιὰ τὸν συγγραφέα;

Ἂν στὸν πεζὸ τὸν λόγο, στὸ μυθιστόρημα, τὸ ἀφήγημα, τὸ διήγημα καὶ τὴν ταξιδιωτικὴ περιγραφὴ μπορεῖ κανεὶς νὰ πλησιάση τὸν συγγραφέα, παίρνοντας τὰ βιώματα πού παρουσιάζη καὶ γιὰ δικές του, προσωπικές του καταστάσεις, πῶς αὐτὸ ὅμως μπορεῖ νὰ λεχθῆ καὶ γιὰ τὸν ποιητή; Μπορεῖς ἀπὸ τὸ ποιητικὸ δημιούργημα, πού τὶς περισσότερες φορὲς εἶναι «πλάσμα φαντασίας» προεκτάσεις ἢ συμπήξεις βιωμάτων, εἰκόνων, αἰσθημάτων ἀναπαλμοί, μπορεῖς, ἐρωτᾶται, νὰ βρῆς καὶ τὸν ἄνθρωπο πού ζητᾶς, νὰ τὸν σχηματοποιήσης μὲ τοὺς κανότες τῆς ἠθικῆς ἢ τῆς κοινωνικῆς συμβιώσεως;

Πολλοὶ βγάζουν πρόχειρα συμπεράσματα καὶ μιλᾶνε γιὰ γνωστοὺς λογοτέχνες καὶ ποιητές, ἔτσι, ὥστε νὰ ἔχης τὴν ἐντύπωση ὅτι ἔζησαν μαζί τους χρόνια καὶ τοὺς εἶδαν «γυμνοὺς μέσα στοὺς κοιτῶνες τους». Οἱ ἐντυπώσεις τους εἶναι παρμένες μόνο ἀπὸ τὰ ἔργα τους καὶ αὐτὸ ἀποτελεῖ τὴν βάση τῆς τοποθετήσής τους.

Νομίζω πὼς αὐτὸ καθ' ἑαυτό, ὅσο φαινομενικὰ κι' ἂν μπορεῖ κανεὶς νὰ τὸ παραδεχθῆ, τὶς περισσότερες φορὲς ἀποτελεῖ πλάνη περὶ τό πρόσωπο τοῦ συγγραφέα, σύγχυση ἰδεῶν του καὶ κακὴ ἐκτίμηση παραστάσεων.

Ὁ συγγραφέας κατὰ κανόνα δίνει ἰδανικοὺς τύπους ἀνθρώπων. Ἰδανικοὺς ἐραστές, ὅπως καὶ ἰδανικοὺς διεστραμμένους τύπους. Κύτταρα δικά του δίνει, ὄχι ὅμως σώματα ὁλοκληρωμένα. Αὐτοπροσωπογραφίες στὴν ποίηση καὶ στὸν πεζὸ λόγο ἔχουμε ἐλάχιστες κι' αὐτὲς τὶς συναντᾶ κανένας μόνο στά ἡμερολογιακὰ φύλλα. Παράλληλα ὅμως μ' αὐτὴ τὴ θεώρηση, ξεπετάγεται τότε ἕνα ἄλλο ἐρώτημα γιὰ τοὺς συγγραφεῖς:

—Ποιὸς εἶναι ὁ πραγματικὸς ἄνθρωπος; Αὐτὸς πού συμπεριφέρεται σάν κοινωνικὸ ἄτομο, μέσα στὴν κοινωνία μὲ τοὺς καθωρισμένους νόμους της, τὰ ἤθη, τὰ ἔθιμα, τὶς συμβατικότητες, ἢ ὁ ἄλλος, αὐτὸς πού φαίνεται σὰν «ἥρωας» μέσα στὸ βίωμα τοῦ βιβλίου, ἀποδεσμευμένος τὶς περισσότερες φορὲς οὐσιαστικὰ ἀπὸ τὶς συμβατικότητες; Δηλαδὴ ὁ ἐσωτερικὸς ἢ ὁ ἐξωτερικὸς ἄνθρωπος;

Εἶναι στ' ἀλήθεια δύσκολο τὸ ἐρώτημα καὶ ἂν κανένας ἀμελέτητα ἐπιχειρήση μιὰ ἀπάντηση, ὑπάρχει φόβος νὰ τὸν ρίξη σὲ σκόπελο. Ὁ ἀληθινὸς ἄνθρωπος, ὁ συγγραφέας ἢ ὁ ποιητής, εἶναι δύσκολο νὰ ἐρευνηθῆ, γιατὶ καὶ ὁ ἴδιος τὶς περισσότερες φορὲς εἶναι ἀνίκανος νὰ αὐτοαποκαλυφθῆ.

Βρέθηκαν, ὅλοι τὸ ξέρουμε αὐτό, ἄπιστοι στὸ βάθος συγ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΚΑΤΙ ΠΟΥ ΔΕΝ ΘΕΩΡΕΙΤΑΙ ΠΟΛΥ ΜΑΚΡΥΝΟ

ΠΩΣ ΘΑ ΓΙΝΗ Η ΠΤΗΣΙΣ ΤΟΥ ΠΡΩΤΟΥ ΑΣΤΡΟΝΑΥΤΟΥ Η ΔΙΑΔΡΟΜΗ ΣΤΟ ΔΙΑΣΤΗΜΑ ΚΑΙ ΕΠΙΣΤΡΟΦΗ ΣΤΗ ΓΗ

ΜΕ ΕΝΑ ΚΟΥΜΠΙ ΘΑ ΘΕΤΗ ΣΕ ΛΕΙΤΟΥΡΓΙΑ ΤΟΝ "ΗΛΕΚΤΡΙΚΟΝ ΥΠΝΟ,,

ΦΑΝΤΑΣΤΙΚΟ ΡΕΠΟΡΤΑΖ ΕΝΟΣ ΤΕΧΝΙΚΟΥ ΕΠΙΣΤΗΜΟΝΟΣ

ΜΟΣΧΑ, (Σεπτέμβριος.) «Ἡ τροχιὰ τοῦ Σποῦτνικ περνοῦσε μὲ μεγάλη ἀκρίβεια ἐπάνω ἀπὸ τοὺς δυὸ Πόλους. Δεξιὰ ἔλαμπε πάντοτε ὁ ἥλιος. Ἀριστερὰ, στὴν σκιὰ τῆς Γῆς, ἦταν νύχτα. Σὲ κάθε περιστροφὴν τοῦ Σποῦτνικ γύρω ἀπὸ τὴν Γῆ, ὁ θαλαμίσκος μου ἔπαιρνε αὐτομάτως τέτοια θέσι, ὥστε νὰ μπορῶ νὰ βλέπω τὸν πλανήτη μας κάτω ἀπὸ μένα.

Ἀλλὰ καὶ σὲ ὁποιαδήποτε στιγμὴ ἤθελα, μποροῦσα, πιέζοντας ἕνα κουμπί, νὰ βλέπω ἕνα ὡρισμένο τομέα τοῦ οὐρανοῦ πάνω σ' ἕνα τηλεοπτικὸν ὀκρίβαντα».

Ἔτσι ἀρχίζει «τὸ ρεπορτὰζ τοῦ μέλλοντος», πού ἐδημοσιεύθη τὴν περασμένη Κυριακὴ στὴν «Κομσομόλσκαγια Πράβδα» μὲ τὴν ὑπογραφὴ Μ. Β. Παρθένωφ, «πτυχιοῦχος τῶν τεχνικῶν ἐπιστημῶν» ὑπὸ τὸν τίτλο «Δυὸ μέρες σὲ μιὰ τροχιά».

Ὁ Παρθένωφ περιγράφει μὲ πολλὲς λεπτομέρειες κάτι «πού δὲν εἶναι μακρυνό»: τὴν πτῆσιν ἑνός ἀνθρώπου στὸ Διάστημα. Στὸ φανταστικὸ ρεπορτὰζ ἀναφέρονται, ἀνάμεσα στ' ἄλλα, καὶ τὸ ἑξῆς: «Ὕστερ' ἀπὸ πτῆσι 14 ὡρῶν, προσπάθησα νὰ κοιμηθῶ, ἀλλὰ δὲν μοῦ ἐρχότανε ὕπνος.

Οἱ γιατροὶ μὲ συμβούλευσαν τότε ραδιοφωνικῶς νὰ θέσω σὲ λειτουργία τὸν «ἠλεκτρικὸ ὕπνο», δηλαδὴ νὰ χρησιμοποιήσω μιὰ συσκευή, ὄχι μεγαλύτερη ἀπὸ ἕνα κουμπί, τοποθετημένη πίσω ἀπὸ τὸ αὐτί μου. Ἀποκοιμήθηκα ὕστερ' ἀπὸ μερικὰ λεπτά.

Κοιμήθηκα τέσσαρες ὧρες καὶ ξύπνησα ἀπὸ μιὰ δυνατὴ φωνή, πού μὲ καλοῦσε ἀνήσυχη ἀπὸ τὴ Γῆ καὶ μοῦ ἀνεκοίνωσε ὅτι, ἐνῶ κοιμόμουν ὁ ρυθμὸς τῆς ἀναπνοῆς μου εἶχε ἐπιταχυνθῆ σὲ ὀχθμὸ ἐπικίνδυνο.

Ἡ φωνὴ μοῦ ζήτησε νὰ ἐξετάσω ἀμέσως τὸ ποσοστὸν τοῦ ἀνθρακικοῦ ὀξέος, πού εἶχε ἀναπτυχθῆ μέσα στὴν ἀτμοσφαῖρα τοῦ θαλαμίσκου μου.

Τὸ ποσοστὸν ἦταν 3 τοῖς ἑκατό, τὸ ἀνώτατο ἐπιτρεπόμενο ὅριο. Ἀκολουθῶντας τὴν συμβουλὴ τῶν γιατρῶν, πού μοῦ διεβιβάσθη, ἔθεσα σὲ λειτουργία τὸ ἐφεδρικὸ μηχάνημα γιὰ τὸν καθαρισμὸ τῆς ἀτμοσφαίρας καὶ ἡ ἀναπνοή μου ἔγινε πάλι ὁμαλή».

Ὁ ἀστροναύτης ἔτσι περιγράφει τὴν ἐπιστροφή του στὴ Γῆ: «Καθῶς πλησίαζα στὰ πυκνὰ στρώματα τῆς ἀτμοσφαίρας, ὁ Σποῦτνικ μου πετοῦσε μὲ ταχύτητα 28.000 χιλιομέτρων τὴν ὥρα. Ἔπρεπε νὰ μειώσω τὴν ταχύτητα στὸ ἑκατοστό. Ἀπὸ τὴν Γῆ μοῦ ἦρθε τὸ μήνυμα: «Ἑτοιμασθῆτε γιὰ τὴν κάθοδο».

Ἔβαλα στὸ ἀνώτατο ὅριο τὴν ψῦξι καὶ ἔπιασα τὸν μοχλό, πού θὰ ἐκσφενδόνιζε τὸν θαλαμίσκο στὴ Γῆ, γιὰ νὰ εἶμαι ἑτοιμοσγιὰ κάθε ἐνδεχόμενο. Ἡ φωνὴ ἀπὸ τὴ Γῆ μὲ εἰδοποίησε: «Ἀλλαγὴ κατευθύνσεως». Στὸ ἑξῆς θὰ ἔπρεπε τὰ πετῶ μὲ τὰ νῶτα πρὸ τὴν κατεύθυνσι τῆς πορείας τοῦ Σποῦτνικ. Ὁ θαλαμίσκος μου ἀποσπᾶται ἀπὸ τὸ τελευταῖο τμῆμα τοῦ πυραύλου καὶ ἀρχίζουν νὰ λειτουργοῦν οἱ ἀντιδραστῆρες τοῦ φρεναρίσματος. Αἰσθάνομαι ἰσχυρὰ πίεσι στὸ στῆθός μου καὶ ἡ θερμοκρασία μέσα στὸ θαλαμίσκο αὐξάνει, παρὰ τὴν συσκευή, πού τὴν κανονίζει, τὰ διπλᾶ εἰδικὰ τοιχώματα καὶ τὸ ἰσχυρὸν θερμικὸν ἀπομονωτικόν, πού τὸν περιβάλλει.

»Ὁ θαλαμίσκος φθάνει στὴν στρατόσφαιρα καὶ ἡ ταχύτης του φθάνει τὴν ταχύτητα τοῦ ἤχου. Τὸ δυσκολότερο μέρος τῆς καθόδου ἔχει τελειώσει. Πάνω στὸν πίνακα τῆς κατευθύνσεως ἐμφανίζεται ἕνα φωτεινὸ σημεῖο. Ἐπακολουθεῖ ἕνα δυνατὸ τράνταγμα. Τὰ ἀλεξίπτωτα ἀνοίγουν. Τέλος νοιώθω ἕνα ὕστατο τρακάρισμα καὶ βρίσκομαι πάλι στὴ Γῆ».

Τὸ ἄρθρο αὐτὸ ἔκανε ζωηρὴ ἐντύπωσι στὴ Μόσχα. Πολλαὶ διερωτῶνται ἂν ὅσα περιγράφει εἶναι καθαρῶς φανταστικὰ ἢ ἂν προλέγουν ὅ,τι θὰ συμβῆ, ἐπὶ τῇ βάσει ἐπιστημονικῶν δεδομένων καὶ πορισμάτων εἰδικῶν ἐρευνῶν, τί θὰ συμβῆ κατὰ τὴν πρώτην ἀποστολὴν ἀνθρώπου στὸ Διάστημα, τὴν ὁποίαν προετοιμάζουν οἱ Ρῶσοι. Παρατηρεῖται σχετικῶς ὅτι ὁ σοβιετικὸς Τύπος συχνὰ δημοσιεύει ἐκ τῶν προτέρων περιγραφὲς ἐκείνων, πού πραγματοποιοῦνται ὕστερ' ἀπὸ μερικὲς ἑβδομάδες, ἀναφορικῶς μὲ τὴν ἐκσφενδόνισι τεχνητῶν δορυφόρων.

ΣΕΛΙΔΕΣ, ΔΥΣΤΥΧΩΣ, ΑΝΑΛΛΟΙΩΤΟΙ

ΖΗΤΩ ΝΑ ΕΥΡΩ ΑΛΗΘΙΝΟΝ ΧΡΙΣΤΙΑΝΟΝ

Τὸ ὄνομα τοῦ μεγάλου ἱεροδιδασκάλου Ἠλία Μηνιάτη εἶναι εἰς εὐρείας μάζας γνωστόν, ἰδίως τῶν παρελθουσῶν δύο γενεῶν. Συγγραφεὺς πολυγραφώτατος καὶ γλαφυρός, ρήτωρ ἀξιοθαύμαστος καὶ κυρίως ἄνθρωπος καὶ πιστὸς χριστιανὸς μὲ τὴν ὑψηλὴν σημασίαν τῶν λέξεων, εἶχεν ἐπιβληθῆ, ἐν ὅσῳ ἔζη, εἰς τὴν συνείδησιν τοῦ ἑλληνικοῦ λαοῦ ὡς μία προσωπικότης πρώτου μεγέθους. Κατωτέρω παραθέτομεν ἕνα ἀπὸ τὰ καλλίτερα ἄρθρα τοῦ Μηνιάτη, αἱ γραμμαὶ τοῦ ὁποίου δύνανται, δυστυχῶς, νὰ διατυπωθοῦν καὶ διὰ τὴν σημερινήν μας κοινωνίαν.

Μεσημέρι ἦτο, ὅταν ὁ Διογένης, μίαν φοράν, ἄναψε τὸ φανάρι του, καὶ περιεπάτει μέσα εἰς τὴν ἀγορὰν τῶν Ἀθηνῶν, ὡσὰν νὰ ἐζήτει νὰ εὕρῃ κανένα πρᾶγμα. Ἐγέλων ἐκεῖνοι ὅπου τὸν ἔβλεπον, καὶ τὸν ἠρώτων Διογένη, τί ζητεῖς; ζητῶ ἄνθρωπον. ἀπεκρίνατο. Μὰ πῶς; δὲν βλέπεις τόσους ἀνθρώπους; δὲν ἀπαντᾶς τόσους ἀνθρώπους; ἡ ἀγορὰ εἶναι γεμάτη ἀπὸ ἀνθρώπους, καὶ ἀνάμεσα εἰς τόσους ἀνθρώπους, ἐσὺ ζητεῖς ἄνθρωπον; Ναί, ἄνθρωπον ζητῶ, ἄνθρωπον ζητῶ, Ἀλλὰ τί λογῆς ἄνθρωπον ζητεῖ ὁ Διογένης; Δυὸ λογιῶν εἶναι οἱ ἄνθρωποι· εἶναι ἄνθρωποι ὁποῦ ἔχουσι μοναχὴν μορφὴν καὶ θεωρίαν ἀνθρώπου, καὶ τοῦτοι εἶναι ἄνθρωποι εἰς τὰ ἔξω, καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον ὅμοια εἶναι καὶ τὰ λείψανα, καὶ τὰ ἀγάλματα, καὶ εἴδωλα τῶν ἀνθρώπων, μὰ εἰς τὰ ἔσω δὲν ἔχουσι καμμίαν χρῆσιν, μάλιστα εἶναι ἄλογα ζῶα, ἤ εἰς τὰ πάθη· ἤ εἰς τὴν ἀχρειότητα· καὶ ἀπὸ τούτους ἔβλεπε πολλούς· ἀλλ' ἀπὸ τούτους δὲν ἐζήτει ὁ Διογένης. Εἶναι ἄνθρωποι ὁπου, ἔξω ἀπὸ τὴν ἀνθρώπινον μορφὴν καὶ θεωρίαν ἔχουσι καὶ ἀνθρωπίνην τὴν φρόνησιν καὶ ἀρετήν, καὶ εἰς τὰ ἔσω, καὶ εἰς τὰ ἔξω εἶναι ὅλως λογικοί, φρόνιμοι, καὶ ἐνάρετοι, κατὰ ἀλήθειαν ἄνθρωποι· καὶ ἕνα ἀπὸ τούτους ζητεῖ ὁ Διογένης εἰς μίαν πολυάνθρωπον πόλιν τῶν Ἀθηνῶν, καὶ δὲν τὸν ηὕρισκε. Ζητῶ ἄνθρωπον, ζητῶ ἄνθρωπον. Ἀνάπτω καὶ ἐγὼ τὸν λύχνον τοῦ Εὐαγγελικοῦ κηρύγματος, ἔρχομαι εἰς μίαν Ἐκκλησίαν γεμάτην ἀπὸ χριστιανούς, καὶ ζητῶ χριστιανόν. ζητῶ χριστιανόν. Μὰ πῶς; τοῦτοι ὁποῦ βλέπω ἐδῶ καὶ ἀλλοῦ, εἰς πόλεις, εἰς κάστρα εἰς ἐπαρχίας, εἰς βασίλεια, εἰς τὸ περισσότερον μέρος τῆς οἰκουμένης, δὲν εἶναι χριστιανοί; Δύο λογιῶν εἶναι οἱ χριστιανοί; Εἶναι, ἐκεῖνοι ὁποῦ ἔχουσι μοναχὸν ὄνομα χριστιανοῦ· χριστιανοί εἰς τὰ ἔξω καὶ κατὰ τὸ φαινόμενον, ἔχοντες μόρφωσιν ἀληθείας, λέγει ὁ Παῦλος, μὰ εἰς τὰ ἔσω δὲν ἔχουσιν ἔργα χριστιανοῦ. Ἔχουσι χριστιανικὴν πίστιν μὰ δὲν ἔχουσι χριστιανικὴν ζωήν· μάλιλιστα ἔχουσι μίαν ζωὴν ἐναντίαν εἰς τὴν πίστιν. «Ἔχοντες μόρφωσιν εὐσεβείας τὴν δὲ δύναμιν αὐτῆς ἠρνημένοι». Ἀπὸ τούτους τινὰ δὲν ζητῶ. Εἶναι χριστιανοί, ὁποῦ ἔξω ἀπὸ τὸ ὄνομα, ἔχουσι καὶ τὰ ἔργα, ὁμοῦ μὲ τὴν πίστι ἔχουσι καὶ τὴν ζωήν, καὶ εἰς τὰ ἔσω, καὶ εἰς τὰ ἔξω ὅλως ὀρθόδοξοι, κατὰ ἀλήθειαν χριστιανοί. Καὶ ἀπὸ τούτους ζητῶ ἕνα εἰς μίαν πολυάριθμον πολιτείαν τῶν χριστιανῶν, καὶ δὲν τὸν εὑρίσκω· ζητῶ χριστιανόν, ζητῶ χριστιανόν. Περιπατῶ ἀπὸ τόπου εἰς τόπον διὰ νὰ τὸν εὕρω. Τὸν ζητῶ εἰς τὰς ἀγορὰς ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἄρχοντας, καὶ ἐδῶ βλέπω μίαν ὑψηλόφρονα ὑπερηφανίαν· δὲν τὸν εὑρίσκω. Τὸν ζητῶ εἰς τὰ παζάρια ἀνάμεσα εἰς τοὺς πραγματευτάς, καὶ ἐδῶ βλέπω μίαν ἀχόρταγον φιλαργυρίαν· δὲν τὸν εὑρίσκω.

Τὸν ζητῶ εἰς τοὺς δρόμους ἀνάμεσα εἰς τὴν νεότητα, καὶ ἐδῶ βλέπω μίαν μεγάλην ἀσωτίαν· δὲν τὸν εὑρίσκω. Ἐβγαίνω ἔξω ἀπὸ τὴν χώραν καὶ τὸν ζητῶ ἀνάμεσα εἰς τοὺς ἐγχωρίους, καὶ ἐδῶ βλέπω ὅλα τοῦ κόσμου τὰ ψεύματα· δὲν τὸν εὑρίσκω. Περνῶ εἰς τὸ μέρος τῆς θαλάσσης, τὸν ζητῶ ἀνάμεσα εἰς τοὺς ναύτας, καὶ ἐδῶ βλέπω τὰς πλέον φοβερὰς βλασφημίας· δὲν τὸν εὑρίσκω. Διαβαίνω εἰς τὰ στρατεύματα, τὸν ζητῶ ἀνάμεσα εἰς τοὺς στρατιώτας, καὶ βλέπω τὴν τελείαν ἀπώλειαν· δὲν τὸν εὑρίσκω. Ἐμβαίνω μέσα εἰς τὰς οἰκίας, τὸν ζητῶ ἀνάμεσα εἰς τὰς γυναῖκας, καὶ ἐδῶ τί βλέπω; βλέπω ὑπανδρευμένας, χωριζομένας ἀπὸ τοὺς ἄνδρας των, νὰ χαίρωνται, μὲ τοὺς μοιχούς· βλέπω ἀνύπανδρες νὰ ζῶσι μὲ τὸν μισθὸν τῆς πορ-

ΣΥΝΕΧΕΙΑ εἰς τὴν 4ην σελίδα

ΡΕΓΓΕΣ ΑΓΓΛΙΑΣ "ΚΡΙΝΟΣ,,

Φέρομεν εἰς γνῶσιν τῆς ἀξιοτίμου πελατείας μας ὅτι παρελάβομεν ρέγγες Ἀγγλίας ἐξαιρετικῆς ποιότητος, μεγέθους κανονικοῦ τῆς γνωστῆς μάρκας "ΚΡΙΝΟΣ,, καὶ διαθέτομεν ταύτας πρὸς δραχμὰς 9.20 τὸ κιλὸν ἐνταῦθα Κατάστημά μας.

ΓΕΝΙΚΟΙ ΑΝΤΙΠΡΟΣΩΠΟΙ

Ε. Ε. ΙΩΑΝΝ. Δ. ΡΟΥΠΑΣ Α. Ε.

ΑΓΙΟΥ ΑΝΔΡΕΟΥ 78

ΑΘΗΝΑΪΚΑ ΓΡΑΜΜΑΤΑ

ΟΙ ΑΠΟΒΛΗΤΟΙ ΤΗΣ ΕΘΝΙΚΗΣ ΖΩΗΣ

ΑΘΗΝΑΙ. — Σεπτέμβριος. (Ἰδ. ὑπηρ.). Ἡ ἀπελπὶς προσπάθεια τοῦ ἐν Ἑλλάδι νομίμου ὑποπρακτορείου τοῦ Κ.Κ.Ε. νὰ ἐξέλθῃ τῆς πολιτικῆς ἀπομονώσεως—εἰς τὴν ὁποίαν κατεδικάσθη ὑπὸ τῆς κοινῆς γνώμης—διὰ τοῦ προσεταιρισμοῦ τῶν κατανεμομένων εἰς διαφόρους ὁμάδας δυνάμεων τῆς ἀντιπολιτεύσεως πρὸς δημιουργίαν «Λαϊκοῦ Μετώπου», εἶχεν, ὡς γνωστόν, παταγώδη ἀποτυχίαν. Ὑπὸ τὴν πίεσιν τῆς κοινῆς γνώμης, μὴ ἀνεχομένης τοιαύτης φύσεως «συμπεθεριά» καὶ ὑπὸ τὴν ἀνάμνησιν τῆς λαϊκῆς ἀποδοκιμασίας, οὐδὲν κόμμα τῆς ἀντιπολιτεύσεως ἐδέχθη οὔτε κἂν σοβαρὰν συζήτησιν καὶ ἡ κομμουνιστικὴ ἐπιδίαξις τῆς Ε.Δ.Α. δὲν ξεπέρασε τὸ στάδιον τῆς προσπαθείας.

Ἤδη, ἡ Ε.Δ.Α. ἔθεσεν εἰς ἐφαρμογὴν τὸ δεύτερον μέρος τοῦ σχεδίου της, τὸ ὁποῖον προβλέπει μετατόπισιν τῆς πιέσεως ἀπ' εὐθείας πρὸς τὰς μάζας, οὕτως ὥστε αἱ προτάσεις της «περὶ συντονισμένης» δράσεως νὰ ἐμφανισθοῦν ὡς υἱοθετημέναι ἐκ τῶν κάτω, ὑπὸ τοῦ λαοῦ.

Τόσον τὸ πρῶτον, ὅσον καὶ τὸ δεύτερον μέρος τοῦ σχεδίου τῆς Ε.Δ.Α.—ὑπαγορευθὲν καθ' ὅλας τὰς ἐνδείξεις εἰς τὸν ἐμφανιζόμενον ὡς Πρόεδρον κατὰ τὸ πρόσφατον ταξίδιόν του εἰς τὰς κομμουνιστικὰς χώρας—στηρίζεται ἐπὶ τοῦ πλάσματος ὅτι ἀποτελεῖ πρωτοβουλίαν ἐκφράζουσαν τὴν...λαϊκὴν θέλησιν.

Πράγματι, εἰς ἄρθρα καὶ σχόλια, δημοσιευόμενα εἰς τὸ ἔντυπον, ποὺ ἐκδίδει τὸ ἐδῶ ὑποπρακτορεῖον τοῦ διεθνοῦς κομμουνισμοῦ, καταβάλλεται ἀπελπὶς προσπάθεια νὰ ἀποδειχθῇ ὅτι ἡ Ε.Δ.Α. ὄχι μόνον δὲν ἀπεξενώθη ἀπὸ τὸν λαόν, ὄχι μόνον δὲν ἀπεμονώθη ἀπὸ τὴν πολιτικὴν καὶ ἐθνικὴν ζωήν, ὄχι μόνον δὲν ἀπεκλείσθη διὰ παντὸς ἀπὸ τὴν συνείδησιν τῶν ψηφοφόρων, ἀλλ' ὅτι τοὐναντίον ἀποτελεῖ τό...ἐπίκεντρον τῆς πολιτικῆς ζωῆς τῆς Χώρας.

Τὸ «γεγονός» ὅτι—κατὰ τὴν πλούσιαν ἀποτε φαντασίαν τῶν ἡγετῶν τῆς Ε.Δ.Α.—τὸ ὑποπρακτορεῖον τους εἶναι τὸ «κέντρον τοῦ ἐνδιαφέροντος τοῦ τύπου καὶ τῆς δημοσίας ζωῆς», ὀφείλεται στὸ ὅτι «ὁ τόπος περνάει ἀπὸ κρίσιμες περιστάσεις λόγῳ τῆς ἀντιλαϊκῆς κυβερνητικῆς πολιτικῆς, πολιτικῆς πού συνεχῶς ἔρχεται σὲ μεγαλύτερη ἀντίθεσι μὲ τὴν θέλησι καὶ τοὺς πόθους τοῦ λαοῦ μας, γιὰ τὴν εἰρήνη, τὴν ἀνεξαρτησία καὶ τὴν πρόοδον».

Ἐν τούτοις, παρὰ τὰ «ἐπίκεντρα» καὶ «τὰ ζωηρὰ ἐνδιαφέροντα» ἡ Ε.Δ.Α. ἀναγκάζεται νὰ ὁμολογήσῃ ὅτι δὲν ἦταν καθόλου ἐποικοδομητικὲς οἱ ἀντιδράσεις τῶν ἡγετῶν τῆς ἀντιπολιτεύσεως, ἀντιδράσεις πού παραγνωρίζουν τὴν εὐνοϊκὴ ἀπήχησι τῶν πρωτοβουλιῶν τοῦ κομμουνιστικοῦ ὑποπρακτορείου μεταξὺ τοῦ λαοῦ (!) καὶ ἐπιλέγει ὅτι ζημιωμένη δὲν θὰ βγῇ ἡ Ε.Δ.Α. ἀπὸ τὴν ἀρνητικὴ στάσι πού παίρνουν τὰ κόμματα τῆς